

tomski strukturi roke. Bil je član višje zdravniške komisije, invalidske uprave pri Svetu za zdravstvo, komisije za priznanje naziva primarij in namestnik vodje komisije za anestezijsko službo. Po upokojitvi l. 1968 sodeluje še kot član višje vojno-invalidske komisije.

Opravil je nešteto operacij, med njimi eno od redkih, tj. operacijo tumorja na trebušni slinavki. Dočga je vrsta ljudi, ki jim je povrnil zdravje in jim rešil življenje, med njimi med vojno marsikak ranjeni borec. Po operaciji je skrbno spremljal zdravljenje bolnikov, jih bodril in jim vračal pogum in voljo. Posebno rad je obiskoval paciente iz loških krajev in se po domače z njimi pogovarjal. Še zdaj, ko je že deset let v pokoju, gre skoraj vsak dan na kliniko, se zanima za delo sedanjih kirurgov in obišče kakega znanca bolnika.

V prostem času je imel največje veselje z lovom. Že v mladih letih sta se z bratom Milanom, ki je študiral na visoki šoli za svetovno trgovino na Dunaju in bil potem komercialni direktor papirnice v Vevčah, udeleževala podvigov loških lovcev po Sorškem polju in drugod.

Kako priljubljen in upoštevan je dr. Guzelj med kolegi zdravniki, sta pokazali prisrčni slovesnosti ob njegovi 80-letnici, ki sta ju priredila Klinični center iz Ljubljane v hotelu Transturist v Loki in Slovensko zdravniško društvo v Ljubljani. Tudi naše Muzejsko društvo čestita svojemu članu dr. Guzelju ob lepem jubileju z željo, da bi v zdravju in moči še dolgo spremljal napredek našega zdravstva in svojega rodnega mesta.

France Planina

ČRNA GRADNJA V 18. STOLETJU

V »Doneskih k zgodovini Škofje Loke« dr. Franca Kosa iz l. 1894 je pod številko 609 na strani 297 natisnjeno naslednje:

»1755, dne 15. oktobra. Freising

Freisinški škof Ivan Teodor piše Maksimilijanu Antonu pl. Paumbgartenu, glavarju loškega gospostva in mesta, da je zvedel iz njegovih poročil z dne 10. septembra in 10. oktobra, da je treba zaradi cesarskega ukaza popisati vse hiše po Kranjskem. Tudi je zvedel iz poročil, da je *po loškem gospostvu 223 hiš, katere so bile postavljene brez dovoljenja zemljiškega gospoda*. Glavar naj to-

rej ukaže take hiše podreti ali pa naj plačujejo njih lastniki od njih majhen davek. Tudi naj (glavar) pazi na to, da ne bodo podložniki postavljali hiš brez dovoljenja zemljiškega gospoda.«

Pojasnilo dr. P. Blaznika:

Šlo je seveda le za to, da dobi gospostvo evidenco nad novimi kajzarji, ki so pridobivali nove rovtve in na njih postavljali bivališča. Zemljiški gospod je zahteval, da so tudi rovtarji — novinci vpisani v urbar in da ima gospostvo pregled nad njimi ter dobiva od njih določene dajatve.

F. P.

IZ PRETEKLOSTI NEKDANJEGA URŠULINSKEGA SAMOSTANA V ŠKOFJI LOKI

Marsikdo, ki se zanima za zgodovino Škofje loke, bi rad vedel, kdaj se je začel nunski samostan v Škofji Loki in kdaj so nune dobile loški grad. O tem in še o raznih dogodkih iz preteklosti samostana se lahko poučimo iz knjige »Sveta Angela Merici in njeno delo«, ki jo je napisala m. Klementina Kastelec

in jo je založil jugoslovanski uršulinski provincialat v Ljubljani ob štiristoletnem jubileju uršulinskega reda leta 1935. V njej je o loškem samostanu navedeno naslednje:

»Sedanji uršulinski samostan v Škofji Loki je bil prvotno dom hčera sv. Klare. Otokar Blagoviški, duhovnik v Kamniku,